

ραίου Θεοχάρης Τορούντσιας, στις τῆς 11 ἢ 12 Ἰουνίου 1798 ἐπιβίγη ἐν τῷ Δουνάβει.

Βιβλιογραφία : Ἄρθρον ἐν «Φάρφ» Θεσσαλονίκης 14 Σεπτεμβρίου 1907—Α. Γ. Δαζάρου καθηγητοῦ πραγματεία ἐν Μακεδονικῷ ἡμερολογίῳ 1910 σ.139—153. Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις 1887.

Δύο δὲ ὥρας μακρὰν τῆς Σιατίστης ἐν τῷ χ Κίναμι ὑπάρχει μεγάλη ἐκτασίς γῆς ἐγκλεισθῆς θησαυρὸν παλαιοντολογικῶν ἀπολιθωμάτων. Ἡ ἐκτασίς ἴση, ὁμοία, κατὰ τὸ τῶν πετρωμάτων ποιὸν, κατὰ τὴν διάταξιν, πρὸς τὰ τοῦ Πικερνίου καὶ Μεγαλουπόλεως, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ καθηγητοῦ Θ. Σκούφου, χαρακτηρίζονται τὰ εὐρεθέντα τῆς αὐτῆς γεωλογικῆς διαπλάσεως, ἤτοι τῆς Πλειοκαίνου, μέλλει ἤδη, εἰδικῶς ἐξεταζομένη, νὰ φέρῃ εἰς φῶς εὐρήματα σημαντικῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας.

Ἐκ τῶν παλαιοντολογικῶν τούτων εὐρημάτων πολλὰ κατὰ καιροῦ ἐστάλησαν εἰς τὸ Παλαιοντολογικὸν Μουσεῖον, ἐλάχιστα δὲ μὴ μέχρι τέλους ἐκομίσθησαν ἐκεῖ, τῶν πλείστων κατακειμένων μέχρι πρὸ ὀλίγου ἀκόμη χρόνου ὑπὸ τὰς ξυλαποθήκας τῶν μεθοριακῶν σταθμῶν Ἀσπροκλήσιος καὶ Βελεμιστίου. Μεταξὺ τῶν εὕρισκομένων ἤδη ἐν τῷ Μουσεῖῳ εὐρημάτων τῆς περιοχῆς ταύτης σημαντικὴν θέσιν κατέχει μία κεφαλὴ Τάραντος, ζυγίζουσα περὶ τὰ 70 χιλιογράμματα καὶ φέρουσα τὸ μεταπικὸν ὄστρον μετὰ τῶν πολυκλάδων κεράτων μήκους 1 μ. Τῆς αὐτῆς ἐπίσης περιοχῆς ἀρκετὰ ἀπολιθωμένα εὐρήματα λίαν ἀξιοθαύμαστα, συλλεγέμενα καταλλήλως ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Τραπεζαντεῖῳ Γυμνασίῳ καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Α. Δάνα, εὕρισκονται ἐν αἰθούσῃ ἰδιαιτέρᾳ τοῦ Γυμνασίου. Ἀσφαλεῶς τοιούτων εὐρημάτων ἔκαμεν ὁ ἔμπορος Ν. Διαμαντόπουλος καὶ καὶ ἡ ἐφορεῖα τοῦ Γυμνασίου συνέλεξε πάντα τὰ εἰς τὴν κατοχὴν χωρικῶν εὕρισκόμενα.

Ἐκ Σιατίστης ἐπανέρχόμεθα διὰ τῆς βατῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ἀμαξιτὸν ἵνα συνεχίσωμεν τὴν περαιτέρω ἐκδρομὴν ἡμῶν. Ἡ ὁδὸς βαίνει πρὸς Μ. καὶ εἰς ἀπόστασιν τινα παρὰ τὸν Σιατιστικὸν ποταμὸν διχάζεται καὶ ἡ μὲν δι' ἀμμωδῶν ἐκτάσεων βαίνει πρὸς τὰ ΒΑ. ἡρῆμα ἀνηφορικῶς μέχρι τῶν τουρκικῶν χ. Σαϊνλέρ καὶ Σαριχανλάρ, εἶτα δὲ ἡρῆμα πρὸς τὰ ΜΑ. κατιοῦσα καὶ πάλιν ἀνιούσα ΒΑ. ἀγχι εἰς Κοζάνην περὶ ἧς ἐν τῷ οικείῳ τόπῳ.

Ἐδρομὴ 6η

ΕΚ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ ΕΙΣ ΓΡΕΒΕΝΑ ΚΑΙ ΔΙΣΚΑΤΑΝ

Ἐκ τοῦ Σιατιστικοῦ ποταμοῦ ἡ ἀμαξιτὸς διχάζομένη ἀγχι

Νέα Ἑλλάς : ἦτοι ἱστορικὴ, γεωγραφικὴ, τοπογραφικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ περιγραφή των νέων Ἑλληνικῶν χωρῶν: Ἠπείρου, Θεσσαλίας, Μακεδονίας, νήσων καὶ οδηγὸς σαφῆς καὶ ἀκριβῆς των ταξιδιωτῶν καὶ περιηγητῶν. Κατὰ το Γερμανικὸν του Καρόλου Μπαϊδεκερ καὶ Meyer καὶ το γαλλικὸν του Guide Joanne-Isambert. Τύποις Α. Γ. Ευστρατίου καὶ Α. Δελή. Ἐν Αθήναις, 1913.

Ψηφιακὴ βιβλιοθήκη Ανέμη (<http://anemi.lib.uoc.gr>)